KARİKATÜR

(19) MAYISTA GENÇLİĞİMİZİN SPO
- Vız gelir böyle manialar!...

— Zamanımızda izdivaç, ticarî bir anlaşmadan başka bir şey değildir..
— Öyle ise ben o ticarethanenin müdürü olayım, siz de veznedarı olunuz!..

ANKARA MEKTUBU

İKTİSADA, İSRAFA, ESKİ ŞEYLERE DAİR:

Şu insanlar tuhaftır vesselâm. Eskiden iktisada azamî riayet edenler şimdi israf içinde. Bakıyorum, borç bini aştıktan sonra tavuk eti yel derler ya, onun gibi, herkes artık bütçe diye bir ölçü tanımayıp gidiyor.

Eskiden palamut balığı almayı düşünenler şimdi kılıç, barbunya ve kalkan balıklarını beğenmiyor. Kahve, şeker pahalılığına ise aldıran yok. Yine herkes biribirine bol bol kahve, çay, sigara ikram edip duruyor. Garibi şu ki, Ankara piyasasına gelen yeni fincanların âdeta birer çay bardağı kadar büyük olmasına rağmen herkes kapışıp gidiyor. Kimse, büyük başın derdi büyük olur demiyor.

Rakıya gelince, o daha müthiş. Tanıdığım akşamcıların hiç birisi pahalılığa aldırmadı, tınmadı; her gün muntazaman çekip duruyor.

Yalnız bir şeye dikkat ediyorum; elbise hususunda iş böyle değil. Çoklarımıza bir derbederlik geldi. Yaka paça birer tarafta geziyoruz. İnsanların çoğu şapkayı unuttu. Yaz ayakkabılarının ekserisi de çöl Araplarının sandalları gibi. Eski kolalı gömlekler, ütülu pantalonlar tarihe karıştı. Herkes oluruna bakıp gidiyor. Bu şekil giyimin de hoş tarafı yok değil; âvare-ser, âzade gam bir tavır, bir giyiniş...

Nasıl böyle olmıyalım ki, terzi dükkânlarına yüz elli, iki yüz lira cepte olmayınca girilemiyor. Kunduracıların hâkipâyına da elli liranız olmayınca yüz sürülemiyor. Şu beğenmediğimiz eskicilerin bile dâmenini öpüp bir pençe, bir tamir yaptırabilmek için hayli zengin olmak lâzım.

Çiroz denilen ölü balık var ya, o bile zorbalaştı. Onunla bir akşamcık müşerref olmak dahi nakdî büyük teşrifata ihtiyaç gösteriyor. Kendilerini ve lûtfen içinde yatacakları dereotu ile banyo edecekleri sirkeyi ve başının altına koyacakları zeytinleri bir araya getirebilmek hayli müteassir..

Hemen Allah bu harp beliyesini dünyadan kaldırıp da, nimet şeklinde tecelli edecek sulh meyvalarını tekrar bize nasıp ede...

Yiyecek, içecek, kılık, kıyafet yine neysel. Fakat şu mesken buhranı var ya, bu sahası cihanı kaplıyan âfete kimse çare bulamıyor.

Mahalleye bakıyorum; herkes sanki kendi hanei pederî imiş gibi senelerdir olduğu yerde mıhlanmış kalmış. Göç arabası denilen şeyi âdeta unuttuk.

Sanki kırk yıldır birbirimizi tanıyormuşuz, doğup büyüme bir mahalleli imişiz gibi bütün mahalleli içimizi dışımızı öğrendik. Senelerdir ayni mahallede ikamet bize âdeta bir hısım akrabalık verdi. Tebdili mekân ferahlığı diye öğrendiğimiz darbımeseli artık tesbiti mekân ferahlığı şeklinde söylemek lâzım. «Manendi şecer nâbit olur sabit olanlar» demişler ama, nâbit olduğumuz da yok. Nerede ise, bu alıştığımız yerleri gönül ilerde bile terketmek istemiyecek. Bari ev sahipleri tapuları bizlere devretseler de çoluk çocuk onlara hayır dua etsek..

Bir taraftan da harp bütün eski maddeleri kıymetlendirdi. Bu kıymet yalnız elbiseye, pabuca inhisar etmiyor. Bizim Ankaranın eski otobüsleri bile eskisinden ziyade revaçta. Biçareler bu revaçtan bazan o hale geliyor ki, cıvatasına, çivisine kadar inim inim inliyor. Revaç, bazan hayırlı, bazan da işte böyle zararlı olur. Zavallı otobüslerimiz... Bakalım işi oğullarına torunlarına ne zaman bırakacaklar? Harp bu, ölünceye kadar pazarlık...

Zaparta

No. 438 CİLT: 17 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 18 MAYIS 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

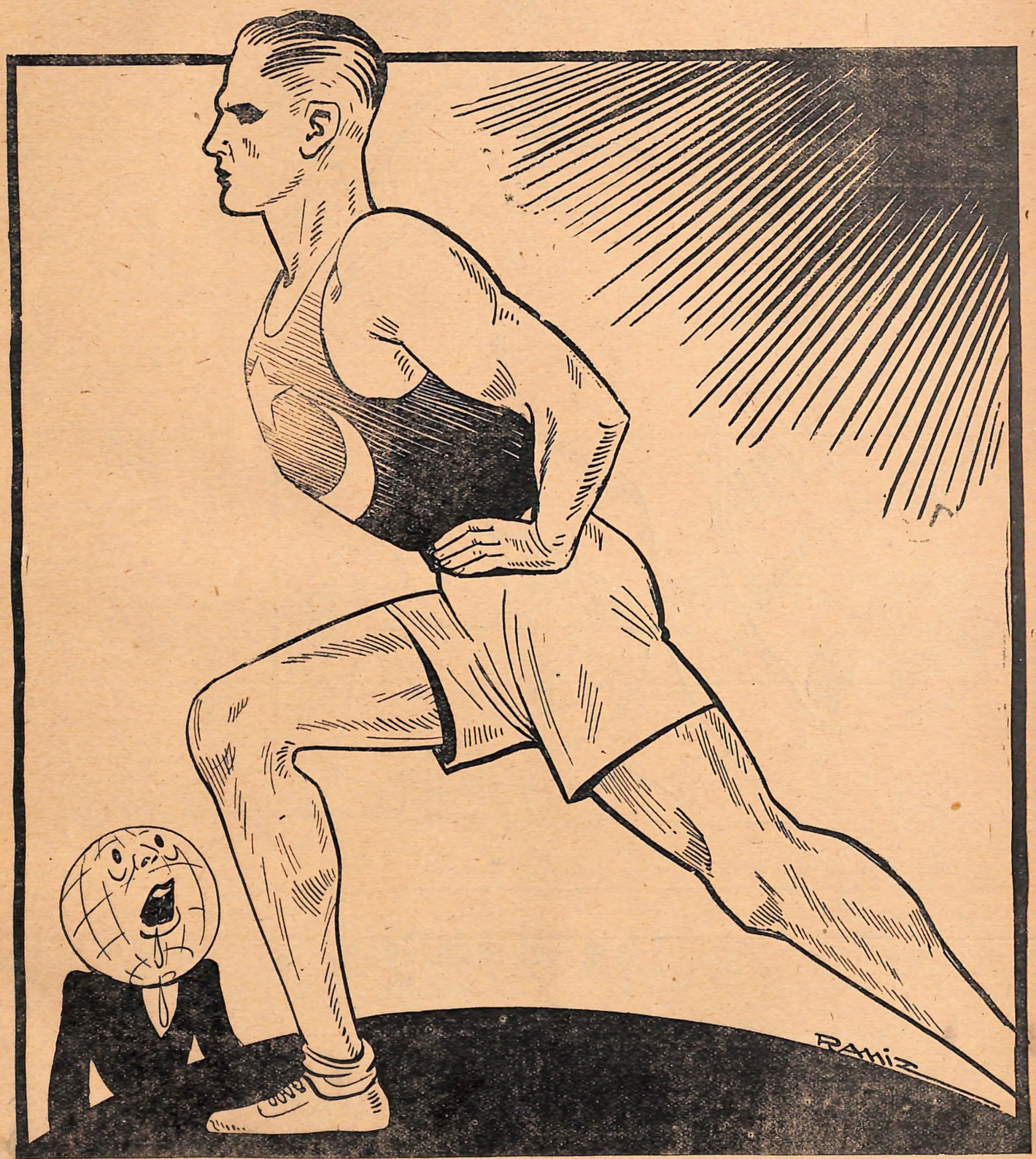

SİYASİ SPORUMUZ..

Dünya — Ne mutlu, bu asırda yabancı kumanda ile hareket etmiyen yegâne genç!...

Dünya — Bakalım övdükleri kadar var mı?..

ŞANTAJCILAR DAVASI

«Damlaya damlaya göl olur» derler. Geçen hafta sona eren meşhur şantajcılar davasında da böyle oldu: Filân dükkâncıyı Örfî idare adına tehdit ederek şu kadar lirasını aldıkları için üç ay hapis, falan komisyoncuyu sürgün ve dayakla korkutarak bukadar lirasını aldıkları için iki buçuk ay hapis, bilmem hangi idhalâtcıyı, pullu mühürlü sahte evrak, fotoğraflı hüviyet verakalarile kandırarak şukadar papelini tırtıkladıkları için üç buçuk ay hapis... Bukadar küstahça dolandırıcılıklar için ikişer buçuk ay, üçer ay hapisler hakikaten birkaçar damladan başka bir şey değildir. Fakat adamcağızlar senelerce karınca gayretile öyle durup dinlenmeden işlemişler ki, neticede bu üçer, beşer aylık damlalar bir araya toplanıyor, on ikişer, on üçer senelik göller haline gelerek koskoca insanları saçları sakallarile yutuyor. Şu cennetlikler bukadar gözaçıklığı ve bukadar gayretle elbirliği ederek öyle büyük sermayelere ihtiyaç gösterecek bir ticaret şirketi falan değil, faraza bir hizmetçi veya ev tellâlı idarehanesi kurmuş olsalardı, zannederiz ki, bundan pek çok fazla para kazanırlardı, cezaevinin gölgeli tavanları altında ancak on ikişer, on üçer seneler içinde dinlendirilecek yorgunluklar ve yürek çarpıntıları yanlarına kâr kalırdı, üstelik de memleket böyle emsalsiz bir yüzkarasından kurtulmuş olurdu.

* * *

Evet, bu iş hakikaten emsalsiz bir yüzkarasıdır. Memleket en nazik bir zamanında, her türlü tehlike ve sarsıntıyı önlemek üzere bir Örfî idare kurmuştur. Taşı tutsa suyunu çıkaracak kuvvette ve fazla olarak da okumuş, yazmış bir takım insanlar, koca memlekette başka hiç bir ekmek kapısı kalmamış gibi onu kendilerine geçim vasıtası ve oyuncak yapmıya cesaret ediyorlar. Sahte vesikalar bastırıyorlar, üniformalar giyerek, yalancı rütbe yıldızları takarak kendilerini o büyük ve nazik otoritenin mümessilleri kılığına sokuyorlar. Yıllarca o kuvveti adam tehdit eder, zorbalık yapar, para dolandırır veya dilenir bir kuvvet olarak yarüağyara reklâm ediyorlar. Bu insanlar bu on ikişer, on üçer yıllık cezaları eğer memleketin müstesna bir nimet ve âtıfeti diye öpüp başlarına koymazlar da şikâyete kalkarlarsa zekâsız insanlar olduklarına hükmetmek lâzım gelir.

* * *

Bu davada beni (çenemi ellerime aldırarak, saçlar ve bıyıklarımı çekiştirerek) en çok düşündürmüş meselelerden biri de avukatlardan birinin müdafaa tarzıdır: «Kendilerinden para alınan kimselerin hepsi vergi kaçakçısı, muhtekir vesaire gibi sicili bozuk kimselerdir. Hakikaten korkulacak bir suçları olmasa şantaja pabuç bırakırlar mıydı?»

A iki gözümün nuru efendim. Zatıâliniz elbette çok temiz bir insansınız. Fakat faraza biri sizi olduğunuz yerde bastırıp «arkadaş, sen kar gibi temiz ve beyaz bir adamsın biliyorum, fakat ben senin kömür gibi kara bir adam olduğunu iddia edeceğim» dese ne cevap verirsiniz? Gayet âşikâr ki, şu cevabı: «Yahu işin mi yok? Hâkim senden delil ister. Veremeyince müfteri durumuna düşersin.» Fakat o devam etse: «İyi ama, o hâkim benim. Binaenaleyh senin suçlu veya suçsuz olduğuna hükmetmek sırf bana ait bir haktır, Ya paranı, ya canını?» Sevgili avukatım zannederim ki, bu vaziyet karşısında sizin de

— Bak gazeteler ikinci cephe çoktan açıldı diyorlar...
— Yanlış birader, o, açılan.. bahsi!...

yapacağınız şey...

O dükkâncı veya komisyoncunun yaptığını yapmaktan başka şey olamıyacaktır.

* * *

Kâh zorbalık, kâh dilencilikle soyulan kimselerin hepsinin muhtekir, vergi kaçakçısı vesaire oldukları hakkındaki iddia bu yukarıki mantıktan da daha parlaktır.

Mademki bu adamların hepsi soyguncudur. O halde şantajcı diye hâkimlerin karşısına dizilen şu zatlar da bir takım yüksek vatanperverlerdiri ki, onların cezalarını kısmen vermiş, içtimaî adalete hizmet etmişlerdir. Bu mantıka göre bu zatlara hapis cezası değil, birer takdirname ve madalya vermek lâzım gelir.

Evet, bu mantık büyük aktör merhum Şadinin «Ceza kanunu» piyesinde avukat Sebati efendi ağzından söylediği meşhur: «Muhterem hâkim efendi, ya müekkilim şikâyet sahibine bir tokat vuracağına onu katletseydi ne yapardınız» cümlesinden çok daha parlak bir mantıktır. Yine bu mantığa göre, meselâ bir balıkçıyı öldürüp soyan katilin avukatı elini vicdanına koyarak şöyle bağırabilir: «Muhterem hâkimler! Bu balıkçının zehirli ve kokmuş balıklar satmak suretile kaç masum vatan evlâdının kanına girdiğini biliyor musunuz? Müekkilim onun vücudunu dünyadan kaldırmakla memlekete büyük bir hizmet etmiştir. Değil beraatine hükmetmek, değil bıçağı pahasına aldığı beş, on lirayı yanına bırakmak, kendisine vatana hizmet tertibinden bir miktar maaş bağlanmasına hükmetmeniz lâzım gelir.» KARİKATÜR

Akıl Hocası

Adapazarında X.

«Erkeklerle kadınlar vücutça biribirine yakın oldukları halde neden erkeklerin şemsiyesi geniş de kadınlarınki daracık?»

CEVAP:

Kadınların şemsiyesi zata mahsustur. Halbuki erkekler, bir sağanak zuhurunda, şemsiyeleri altına bir, iki kadının sığınacağını düşünerek hesabı geniş tutmuşlardır.

★

Salihlide S. G.

«İki sevgilim var, ikisi de güzel.. Fakat birisile evlenmemi annemle babam istemiyorlar, öteki ile ben evlenmek istemiyorum...»

CEVAP:

Bir üçüncüsünü deneyiniz, belki ailece oy birliği hâsıl olur!

★

İzmirde A. A. S.

«Dükkân camekânlarındaki etiketleri okuyabilmek için hangi gözlüğü kullanmalıyım?»

CEVAP:

Dükkânın önünde rastgeldiğiniz doktorlara okutabilirsiniz. Onlar reçete yaza yaza böyle karalamaları sökmiye alışmışlardır.

★

Ankarada K. İ. O.

«İşlediğim bir hatayı itiraf ettiğim halde, çalıştığım müessesenin müdürü, bana evvelki kadar sevgi göstermiyor. Eski sevgisini kazanmak için ne yapmalıyım?»

CEVAP:

Dürüst çalışmakta devam ederseniz müdürün itimadı artar, itimadın arkasından da iltifat...

Tarsusta İ. N. K.

«Bir dergi istediği kadar fiyatını yükseltebilir mi? Buna Matbuat kanunu ne der?»

CEVAP:

Matbuat kanunu fiyatı değil, mündericatı kontrol eder. Fiyat ile meşgul olsaydı dergi sahiplerinden evvel kâğıt tüccarlarını sığaya çekmesi lâzım gelirdi...

★

Diyarbakırda Ö. F. G.

«İstikbalimi kazanmış değilim, fakat tanınmış bir kadınla evlenmek istiyorum... Ne dersiniz?»

CEVAP:

Erkek istikbalini kazanmamış, kadın da dillerde destan.. Haydi, o, taştan ekmeğini çıkarır diyelim, siz de ondan mı çıkaracaksınız?..

★

Tokatta H. A.

«Sevgilime yazdığım mektup annesinin, babasının eline geçerse ne yapayım?»

CEVAP:

Annesinin eline geçerse, mesele basit: «size gönderecektim, yanlışlıkla kızınızın adresini yazmışım!» der, kurtulursunuz. Babasının eline geçerse, meselenin halli, onun kuvvetile sizin mukavemetinizin arasındaki nisbete bakıyor...

★

Göztepede bayan N. M.

«Rüyada 480.390 numaralı piyango biletini aldım... Hakikatte onu nereden tedarik edebilirim?»

CEVAP:

Tesadüfe bakınız ki, söylediğiniz numaralı bilet bende.. Birinci ikramiye çıkacağı da muhakkak... Bileti tedarik etmenize imkân olmadığına göre biletin sahibini elde etmiye çalışınız!

Akılhocası

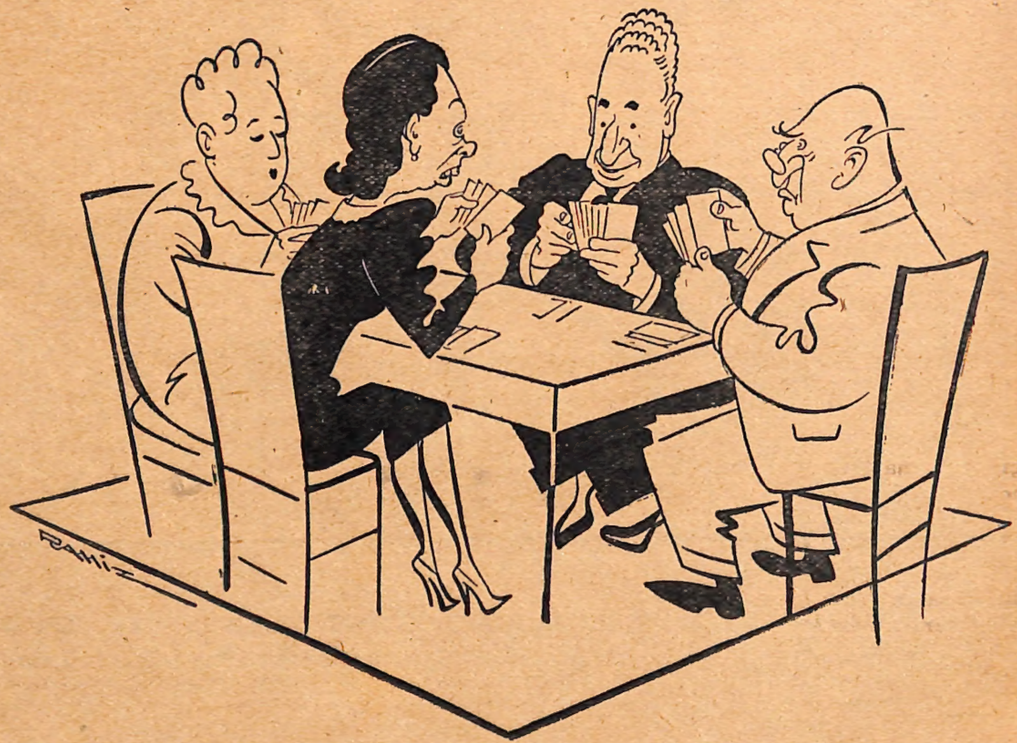

— Bu ne bu kuzum, herkes blöf yapıyor, poker partisi mi yapıyoruz, harp mi?...

PASİF KORUNMA İÇİN BAZI HAMAMLAR SIĞINAK YAPILDI:

Natır — Sizi gidi utanmazlar sizi... Ben korunma falan tanımam, bugün kadınların günü!...

— Bayılıyorum s'ze. Çamlar altında bir şiir gibisiniz...
— Yalan söyleme, sen serbest şiirlere bayılırsın!...

— Hemşire, bugün gençlik ve spor bayramı imiş..
— Ne duruyoruz, hemen iştirak edelim!...

Allo.. Allo..

Okuyup Üflerken

Caddebostanındaki Rağıp paşa köşkü, gazetelerde, azametle mütenasip dedikodular uyandırdı. Belediye bu köşkü bir buçuk milyon liraya alacakmış, etrafındaki bağları, bostanları ifraz edip satınca köşk yarı fiyata gelecekmiş, ondan sonrasına Allah kerim... Ya köşkü yıkıp yeşil saha yapacak, yahut plâjın şatafatını arttıran ikinci bir belediye gazinosu haline getirecekmiş...

Sayın valimizin bu mesele hakkındaki beyanatını okuyanlardan biri:

— Anlaşıldı, dedi, Ragıp paşa köşkü Prost'ün imar plânına dahilmiş... Belediye ne yapsın?. İster istemez almıya mecbur..

— Demek şehrin imar işleri bitti, kasabalar tepeden tırnağa kadar mamur oldu, nihayet iş köylerin imarına kaldı... Çok şükür bugünlere eriştirene!

★

SPOR BAYRAMI

Sev'imli bir bayramı kutlamıştık nisanda,
İkinci bir bayrama adım attık bu anda...

Dün çocuk bayramıydı, bugün gençlik bayramı:
Çocuk nasıl genç oldu bukadar az zamanda?

Birdenbire büyüyor, doğrusu, nesli hazır;
Dün beşikte gördüğün bugün Tokatliyanda!

Fazla fen sığmasa da bukadar az zamana,
Y'ne büyük terakki görülüyor idmanda:

Çoğumuz radyodaki jimnastik saatını
Her sabah dinliyoruz, başlarımız yorganda!

Görsek iki yüzgecin biraz açıldığını
Hemen rıhtım boyundan ed'yoruz kumanda!

Koşanları görünce, atlı ve piyade,
«Birinci kimdir?» diye kalbimiz halecanda...

Kanaat etmektey'z şimdi temaşa ile,
Bir de tatb'katına geçsek, nolur, cihanda?

Gerçi hoştur seyretmek meydana çıkanları,
En hoşu, Çamdeviren, görünmektir meydanda!

ÇAMDEVİREN

Tramvay şirketi Beşiktaş caddesini asfaltla döşemek için beş yüz bin lira sarfedecekmiş. Gazeteler hayrette... Bu dar zamanda, darlıktan şikâyet eden tramvay şirketinin kendi müessesesile alâkası olmıyan bir iş için bukadar para sarfetmesi doğru mu, değil mi? Hususile, Beşiktaş caddesinin parkeleri hem yakınlarda düzeltilmiştir, hem daha yıllarca kullanılmıya müsaittir... Bu vesile ile tramvay şirketine tariz ediliyor!

«Saçsızın merhemi olsa kendi başına sürer!» derler. Tramvay şirketinin, Tünel kayışı idi, yolcu vagonu idi, garaj levazımı idi diye bin türlü derdi varken başına hiç yoktan bir de asfalt cadde gailesi saracağını hangi

akıl, fikir sahibi ümit eder? Şirketin ağzı, dili olsa da hakikati söyleyebilse, galiba o zaman mesele aydınlanacak: Herhalde bu asfalt caddelerin bir ucu yeşil sahalara dayanıyor!

★

Bir gazeteyi açıyorum, bir şikâyet: «Yerli Mallar pazarında müstahdemler, dar ve değişmez gelirli müşterilere karşı nezaket göstermiyorlar!»

Öbür gazeteye bakıyorum, bir tenkit: «falan daire başka bir mahalle naklederken millet malı olan binanın içinde, ne var, ne yok, hepsini sökmüşler, harap etmişler...»

Başka bir gazeteyi okuyorum, bir feryat: «fiyatları ucuzlatmakla iş bitmiş olmuyor, bu sefer de ucuzlıyan mallar derhal mağazalardan depolara nakledilıyor, fiyatları indirmek istiyenler malları çıkarmanın yolunu da bulmalıdır.»

Ben okudukça arkadaşım:

— Çok şükür, bin şükür...

Diye dua ediyordu. Hayret ettim:

— Bunun şükredilecek neresi var?

— Öyle söyleme; çok şükür, bin şükür, riyasız, kasdesiz bir devir içinde yaşıyoruz!

★

Gençlerden biri zengin, yakışıklı ve narin imiş, öteki de inadına züğürt, çirkin ve hantal... Garabete bakınız ki, ikisi de ayni güzele vurulmuşlar, bu aşk yüzünden biribirlerile yumruk yumruğa gelmişler, tabiatile birincisi dayağı yemiş, kolu kırılmış... İkisi de mahkeme huzuruna çıkmışlar.

Vakanın manevî kahramanı ve yegâne şahidi olan genç kız, mahkemede, zengin ve yakışıklı âşıkını hiçe sayarak züğürt ve çirkin dostunun tarafını tutuyor. Muhakemeyi dinliyenlerden biri:

— Genç kızın bu horozlardan güzeli dururken çirkinine meyletmesine ne dersin? dedi.

Arkadaşı fısıldadı:

— Tavuk aklı!

GÖNÜLLÜ

Eminönü - Bebek tramvayının birinci, ikinci mevkiine hücum edip söktüremiyen yolcu, arkadaşına:

— Hemen gidip gönüllü asker yazılacağım geliyor! dedi.

— Bu hücumları cephede tatbik için mi?

«Erlere mahsus» üçüncü vagonda tek başına oturan Mehmetçiği gösterdi;

— Şu arslanın yanında rahat edebilmek için!

— Saçlarımı kıvırmam hoşuna gitti mi?..
— Evet ama, benden para kıvırman hoşuma gitmedi!..

YUMURTANIN DİŞİSİ

O DADA dereden tepeden konuşuyorlardı. Bu sırada misafirlerden biri ortaya sudan bir mevzu attı:

— Yumurtanın erkeği, dişisi nasıl belli olur?

Odadakiler, biribirlerine baktılar:

— O da ne demek?

— Sualim gayet basit: Bir yumurtadan horoz mu, tavuk mu çıkacağı nasıl belli olur?

Ev sahibi, düşünceye daldı:

— Sual basit... Fakat bundan daha bastının cevabını asırlarca veremediler: Yumurta mı tavuktan çıkar, tavuk mu yumurtadan? Bu ikinci sualin cevabı için de birkaç asır beklemek icap edecek!

Misafirlerden kalender bir zat:

— Bunun için de aklımı yoramam doğrusu, dedi. Kuluçka çıkıncıya kadar beklerim. Çıktıktan sonra hangisinin tavuk, hangisinin horoz olduğunu anlarım...

Başka biri söze karıştı:

— Sual basit amma mesele mühim... Vakaa sen civcivleri görünceye kadar sabredersin, fakat bir de kümes meraklılarına sor... Onlar, bir nisbet dahilinde, tavukla horoz yetiştirmek isterler. Onlar için tavuğun, horozun sayısı mühimdir. Ne kuluçkaya yatan tavuklarını, ne de kuluçka makinelerini lüzumsuz yumurtalarla meşğul etmek istemezler... Dedim ya, mesele hem fennî, hem de iktisadîdir!

Ev sahibi sordu:

— Ey, ne yapalım?

Öteden biri atıldı:

— Aşçıya danışalım...

Hepsi bir ağızdan tasdik ettiler:

— Evet, bilse bilse o bilir..

Hepsi birden mutfağa koştular, aşçıbaşıyı ocak başında buldular:

— Kolay gelsin, aşçıbaşı!

Bu misafirler akını karşısında şaşalayan aşçıbaşı:

— Eyvallah, diye kekeledi, yoksa yemeklerde bir gusur mu buldunuz?..

Ev sahibi aşçısını teskin etti:

— Ortada bir mesele var, onu senden sormaya geldik,.. Bu meselenin cevabını hiç kimse veremedi, bunu bilse bilse ancak aşçı bilir, dediler...

Aşçıbaşı bıyıklarını burdu:

— Sorun bir yol bahalım!

— Yumurtanın erkeği, dişisi nereden belli olur?

Aşçı, başına bir kepçe yemiş gibi, şaşaladı:

— O da ne demek?

— Senin anlıyacağın, yumurtayı kırmadan, içindeki civcivin tavuk mu, horoz mu olduğunu nasıl anlarsın?..

Aşçı, boş tencerelerden birinin içine derin derin daldı:

— Kırk yıldır yumurta pişiriyom, elimden kırk bin tene yumurta geçmiştir, velâkin bir tenesinin bile erkek mi, dişi mi olduğunu düşünmemiştim...

— Demek bilmiyorsun?

— He.. bilmeyom...

— Bunu bir bilen yok mu dersin?..

Aşçı, çenesini bir müddet kaşıdıktan sonra, bileni bulmuş gibi başını salladı:

— Hele bir yol da hanımefendiye sorun!

Misafirlerin hepsi hayret ettiler:

— Hanımefendi bilir mi?

Aşçıbaşı, sayılı kırbıklardan olan ev sahibinin yüzüne bakarak, cevap verdi:

— Vâğrâ o da bilmez, bilmez emme, onun bu evde dediği dedüktür!

Papağan

★

YEŞİL SAHA

— Belediye, Erenköy sahilindeki Rağıp paşa köşklerini bir buçuk milyon liraya satın alacakmış..

— Otel mi yapacak, mektep mi?

— Galiba yesil saha!

— Ben belediyenin yerinde olsaydım daha pratik davranırdım...

— Ne yapardın?

— Sahildeki köşkü alıp yıkacak yerde, dahildeki Uzunçayırı istimlâk eder, bu tabiî yeşil sahanın üstüne bir buçuk milyon lira ile köşkler kurar, İstanbula yeni bir sayfiye kazandırırdım.

Kenarın Dilberi

ROMAN: RAGIP SEVKİ

— 28 —

İşte nihayet böyle bir isyanın ilk emaresi görünmüştü.... Fakat.. Feyzi bey bu mektupta iki nokta üzerinde durdu. Hüsamettin ismile otomobil kazası üzerinde... Evet, bunu evvelâ Mustafadan öğrenecekti. Mustafa nerede ise gelecek, kendisini alacaktı.

Fakat Mahmure bu hâdiseyi niçin kendisine anlatmamıştı? Yoksa.. Dün gece çok sinirli idi, hiç bir yere gitmek istememişti. Çok erken yatmış, Feyzi beyi kitap okurken bırakmıştı. Sonra bir aralık, Mahmurenin odasından bir ağlama sesi duymuştu. Gidip bakmış, fakat Mahmureyi uyur görmüştü. Acaba? Mahmure bu hâdiseyi anlatmak mı istedi? Çekindi mi? Utandı mı? Fakat ya Hüsamettin ismi?

Kapı vuruldu ve şoför Mustafa içeriye girip selâm verdi:

— Beyefendi, geldim!.

Feyzi bey dikkatle Mustafanın yüzüne baktı. Bu sadık adamı, bu on senedir yanında çalışan, bir gün bile en ufak bir hata dahi işlemiyen bu adam niçin kendisine bir şey söylemiyordu?

— Senin yüzüne ne olmuş öyle Mustafa?

— Efendim, dün garajın arka merdiveninden düştüm.

— Şakakların çürümüş..

— Evet efendim, çürüdü. Fena yuvarlandım.

— Güzel...

Kalktı, merdivenleri indi ve dalgın dalgın otomobile bindi.

Köprüyü geçerlerken Feyzi bey seslendi:

— Mustafa..

— Buyurun beyefendi..

— Dün akşam hanımefendi nereye gitti?

— Valdesine efendim.

— Gidip geldiniz öyle mi?

— Evet efendim..

— Yolda bir vaka oldu mu?

— .....

Mustafa bir an sustu, Feyzi bey onun yutkunduğunu hissetti, sakin bir sesle:

— Bir şeyler olmuş öyle mi Mustafa? diye sordu.

— Evet beyefendi.

— Anlat bakalım, ne oldu?

— Gidiyordum.. caddenin dar bir yerinde önümüzde yere yatmış bir adam gördüm. Arabayı durdurdum. İnip bakmak istedim, dört kişi üzerime çullandı..

— ....

— Hayli dövüştük. Sonra o sırada oradan geçen bir yolcu işe karıştı, tabancasını çekti, onları kaçırdı.

— Kimdi bu adam?

— Tanımıyorum beyefendi, bir yabancı..

— Sonra?

— Sonra dönüp geldik.

Feyzi bey şoförünün kendisine olduğu kadar karısına da sadakatle hareket ettiğini hissediyordu. Kelimeleri tarta tarta söylüyor, en ufak bir mânasız şey kaçırmamıya gayret ediyordu.

Feyzi bey sustu. Apartımana gelinciye kadar sesini çıkarmadı.

Mahmure zilin sesile birdenbire oturduğu yerden fırladı, hizmetçiyi önledi ve kapıyı Feyzi beye bizzat açtı. Karı koca göz göze geldiler. Mahmure çizgilerinde hüzün saklı bir tebessümle gülüyordu:

— Buyurun efendım; beyefendi! dedi.

Feyzi bey sakin bir gülümseme ile karısının elini aldı, öptü ve yürüdü.

Mahmure zeki bakışı ile onda garip bir sessizlik hissetti ve yüreği oynadı:

«— Acaba haberi var mı?» diye düşündü.

Feyzi bey kütüphaneye girer girmez başından şapkayı çıkardı, ceketinin düğmelerini çözdü:

— Otur Mahmure dedi, seninle konuşacağım.

Mahmurenin yüreği birdenbire oynadı. Ellerini birleştirdi, parmaklarını sıkarak gitti, bir kanapeye oturdu. İçinden bir ses: «söyle, ondan evvel söyle!» diyordu. Fakat dudakları ve boğazı kurumuştu. Sesinin çıkmıyacağından korkuyordu.

Feyzi bey elini ceketinin sağ cebine sokarak bir mektup çıkardı, uzattı:

— Şunu okur musun?

Mahmure kocasının gözü içine bakarak mektubu aldı, kısık bir sesle:

— Ben de sizinle konuşacaktım, diye mırıldandı. Fakat.... dün gece okadar sinirliydim ki.. Sabaha kadar uyuyamadım...

— .....

— Ah, işte bu mektup da beni korkutuyor!

— .....

— Müsaade eder misin, bunu okumadan birkaç kelime ile bir şey anlatayım.

Feyzi bey ayakta, masanın başında, elleri pantalon ceplerinde olduğu halde duruyor, Mahmureye bakıyordu. Yüzü sakindi, fakat içinde bir fırtınanın başlamak üzere olduğunu hissediyordu:

— Anlat! dedi.

Mahmure anlattı.

Anlattıkça endişelerle çizgilenen yüzü düzeliyordu. Gittikçe sükûnet buluyor, sesi yumuşuyor, titrekliği yok oluyordu.

— Hâdisenin mahiyetini hâlâ düşüne düşüne bulamıyorum. Niçin, neden bunu yaptılar? Maksat hırsızlık mıydı? Fakat eğer böyle bir şey olsaydı, beni yere vurdukları zaman parmaklarımdaki yüzükleri, kollarımdaki bilezikleri alıp kaçmaları lâzımdı. Hâlâ anlıyamadım. Hâlâ inanamıyorum. Hem artık oralara gitmekten korkuyorum.

Feyzi bey vaziyetini hiç bozmadan, sükûnetle Mahmureyi dinliyordu. Gözlerini onun ruhuna kadar sokmıya çalışıyor, içinden bir ses: «bu kadın doğru söylüyor!» diyordu.

— O halde.. şu mektubu da oku, sonra konuşalım.

Mahmure mektubu unutmuştu, gözlerini indirip elinde asabiyetle sıktığı kâğıtlara baktı, başını kaldırdı.

— Korkuyorum, acaba... benim için.. fena bir şey mi yazmışlar?

— Fena olduğu hakkında henüz bir karar sahibi değilim, oku...

Mahmurenin kulakları uğulduyordu. «Fena olduğuna.. karar vermemiş.. fena olduğuna... karar vermemiş..» o halde?. Demek ki.. bu mektup fena bir şey anlatıyor. Mahmurenin yüreği zalim bir mengene içinde sıkılıyor. Acaba, Hüsamettin için.. evet, vaktile ona gönderdiği mektuplardan biri... Acaba...

Titriyerek kâğıdı açtı ve okumıya başladı.

«Evvelâ... adınız.. dillere... Mahmure kaltağı.. dostlarına yediriyor.. Velâkin namusunuz.. başkalarının koynunda...

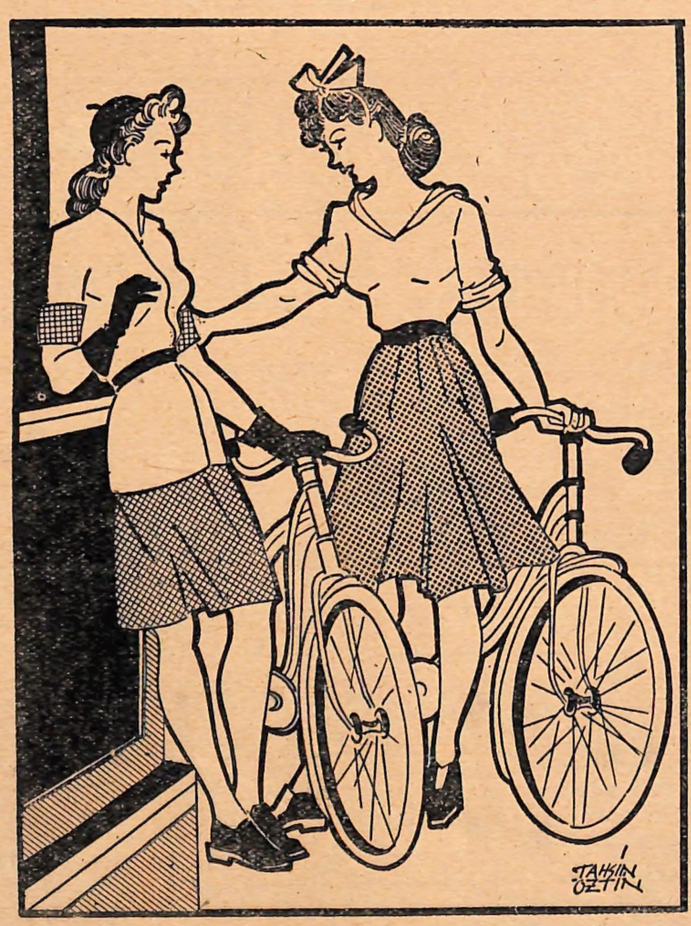

— Bakalım bu sene yanma modası var mı?..
— Hiç yok olur mu? Bana yanıp tutuşanlar başladı bile!..

kuzu suretinde yılan.. daha beter... bilmiş olasınız...

Geçenlerde... Mahmurenin dostu... kaçtı,. olasınız..»

Mahmure başını kaldırdı, gözleri dolu dolu idi. Feyzi bey kaşlarını çatmış, ona bakıyordu..

— Ne dersiniz?

Birdenbire sesi dikleşmişti. «Siz» diye hitap ediyordu. Mahmure bir anda okadar küçülmüştü ki, öleceğini sandı. Artık her şeyin bittiğine kanaat getirdi. Ayağa kalktı, durdu.

— Bu mektup, beni mahvetmek için yazılmış... Siz buna inanıyor musunuz?

Feyzi bey soğuk bir sesle:

— Hüsamettin diye birini tanıyor musun? diye sordu.

Mahmure yutkundu:

— Evet, çocukluk arkadaşımdır, komşu çocuklarıyız.

— Onunla aranızda bir şey var mıydı?

— Hayır, sadece biribirimizi... tanırdık.

— Arkası var —

KARİKATÜR

İDAREHANESİ:

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7.

Telgraf: İstanbul KARİKATÜR Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI:

Türkiyenin her tarafı için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.

Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur. Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümsini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini nilere mutlaka yediriniz.

Bahçekapı Salih Necati

Bütün bu hareketlere ne lüzüm var ZAİFLAMAK İÇİN

RADYO KARBON kullanınız

RADYO KARBON

BÜTÜN ECZANELERDE BULUNUR

Bayanların ve kadın berberlerinin

NAZARI DİKKATİNE

15 dakikada dünyayı gençleştiren ve 18 muhtelif renkte bulunan

CHROMEKTO

Saç boyasını eczane ve parfümörlerde arayınız. Deposu: İstiklâl caddesi Farmakapı No. 52. Telefon: 40889

Taşra vilâyetlerimizde bayi arıyoruz.

Ademi iktidar ve belgevşekliğine karşı

HORMOBİN

Her eczanede bulunur P.K 1255

Reçete ile satılır.

EN SON MODALARL

AHENKTA

PARİSİN YENİ PUDRA RENKLERİ

Paris terzihanelerinin bu seneki kolleksiyonları, mevsim roplarını yüz ve hin yeni renklerle ahenktar ol lâzım geldiğini gösteriyor. Bu moda yeni pudra renkleri de Fransız güzellik mütehassısı t fından ıcat ve piyasaya arzedil tir. Burada bunları ancak Tok pudrasının yeni ve cazip ren arasında bulabilirsiniz. Şeffaf zellik ve gayet beyaz ciltler "Naturel„ pudra şayanı tavsiy Ekseri sarışınlar ile açık tenli merlere "Rose„ uygun gelir. be bir parlaklık verir. 'Ra pudrası da esmerlere cazip bir verir.

"Pêche" yazın aldığmız gü altın esmerliğile ideal bır su imtizaç eder. Bunlardan başka kalon pudralarının şimdiye k hıç görmediğiniz daha canlı, cazip ve daha parlak renkleri dır.

Tokalon pudrası, "havalanc mış„ tır kı bu sayede on defa ınceleşir ve âdeta tabiî gibi g tür. Taze çiçeklerın esanslarile tir edilmiştir. Terkibinde "K Köpüğü„ bulunduğundan iki daha çok zaman sabit durur. T lon pudrasının yeni ve cazip r lerini hemen bugünden tecrübe niz

PARFÜM SOLİ

MAKBULE GEÇECEK GÜZ BİR HEDİYEDİR.

Karikatür

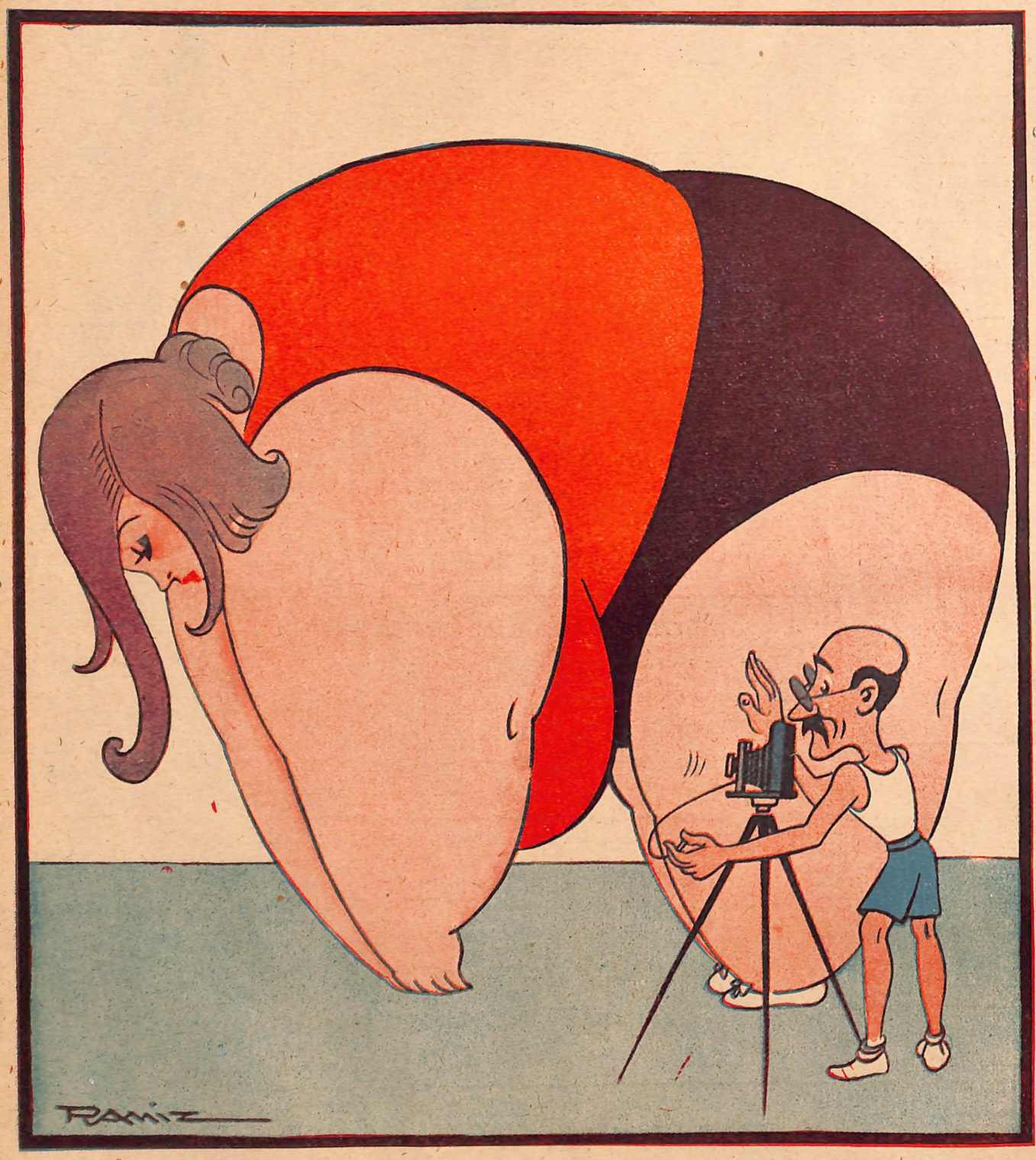

TOMBUL TEYZE SPOR BAYRAMINDA:

Tombul Teyze — Acaba sporun faydasını görüp bir şeye benziyecek miyim?..

Kocası — Hiç merak etme karıcığım, daha şimdiden file benzedin!...

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.